

# Montilla contraposa el seu catalanisme federalista al reduccionisme de CiU i ERC

Acusa la federació de tenir «l'objectiu inconfessable» d'augmentar la desafecció dels ciutadans vers la política

ANNA SERRANO / Barcelona

● José Montilla va contraposar ahir el catalanisme federalista del PSC amb les «concepcions reduccionistes» que, al seu parer, té el nacionalisme espanyol, però

també el nacionalisme català –encarnat per CiU i ERC– «que voldria segregat Catalunya d'Espanya i alhora homogeneïtzar-la en una realitat més petita». Va ser en la presentació de *Catalanisme federalista*, el darrer llibre del viceprimer secretari del PSC, Miquel Iceta, que ha prologat, i que recull articles i intervencions dels darrers tres anys. Montilla també va criticar el vet de la federació al pressupost

de l'Estat al Senat i va insinuar que, amb aquestes actuacions, CiU té «l'objectiu inconfessable» d'augmentar la desafecció dels ciutadans vers la política i, per tant, engreixar l'abstenció.

L'argument de CiU que el vet al Senat als pressupostos s'aixecarà al Congrés, per José Montilla demostra «falta de coherència» i entra en contradicció amb el «sentit comú» de la candidatura de Josep Antoni Duran i Lleida en les estatals. El president de la Generalitat va aprofundir en la censura que, des del ple de la cambra alta estatal, fan els socialistes al «comportament oportunista i contradictori» de la federació, i va remarcar que la decisió va en perjudici dels interessos d'alguns municipis i, per tant, de Catalunya. «Algunes formacions potser es poden permetre el luxe de dir no als millors pressupostos de la història. Catalunya, no», va lamentar, i va fer una crida al «seny i responsabilitat», que es podria estendre als seus socis d'ERC, que van donar suport al vet. Montilla, però, només en va responsabilitzar CiU insinuant que l'acció té interessos més enllà del rebuig estricte als comptes. «Quina reacció podem esperar de la ciutadania, davant d'aquest comportament? Ja els ho dic: més desconcert, més allunyament, més desafecció. I no vull ni pensar que aquest sigui l'objectiu inconfessable d'alguns», va dir.

El President va tancar la presentació del llibre *Catalanisme federalista*, del viceprimer secretari del PSC, Miquel Iceta, al Palau de la Virreina. Montilla va assenyalar «l'oportunitat» d'una publicació en què es defensa una ideologia que «vol superar les concepcions reduccionistes de Catalunya» que, segons el seu parer, tenen tant el na-



José Montilla somriu a Miquel Iceta mentre aquest signa un exemplar del seu llibre. / ANDREU PUIG

## «Aquest llibre surt de la indignació»

● «Estic fart que es digui que el PSC no té un projecte catalanista clar. Perquè és fals, i bé que ho saben els que ho diuen», afirma Miquel Iceta en la introducció del seu nou llibre, un recull d'alguns dels seus articles periodístics i intervencions fetes entre finals del 2004 i el setembre del 2007. «Surt de la indignació», va admetre Iceta en la presentació de *Catalanisme federalista*, prologat per José Montilla.

La publicació, editada per la Fundació Rafael Campalans, arriba després de la proposta d'Artur Mas de refundar el catalanisme i és una resposta als que sostenen que els socialistes catalans no tenen projecte. «És per desenvolupar plenament l'Estatut que els catalans van votar majoritàriament i impulsar l'evolució federal de l'Estat», va repetir Iceta fins a tres cops. El viceprimer secretari del PSC va con-

traposar la «claredat» del projecte dels socialistes amb el «dels que parlen del dret a decidir», i creu que no és concebut com a tal perquè no és contra Espanya sinó per «la fraternitat i el treball conjunt». «Per afirmar Catalunya no cal negar Espanya», va deixar clar. Més contraposicions, en aquest cas amb *Democràcia a sang freda*, el llibre de David Madí, a qui va recomanar que es dediqui als «jocs d'estratègia».

## Nadal diu que estan més a prop que mai de votar de manera diferent del PSOE

● El conseller de Política Territorial, Joaquim Nadal, va insinuar ahir que els diputats del PSC al Congrés, integrats dins del grup del PSOE, «estan més a prop d'expressar el sentit del seu vot si fos necessari». Nadal responia a un dels assistents del fòrum Tribuna Barcelona que li va demanar sobre la possible creació d'un grup propi a la cambra baixa espanyola. Nadal va recordar que aquesta és una de les possibilitats incloses en els estatuts de la formació. És una opció, va deixar clar, a la qual el PSC no ha renunciat «mai» però que, en tot cas, s'haurà de concretar quan el partit decideixi. I per ara, encara no ha arribat el moment, va dir Nadal i va recordar que el PSC té dos ministres en l'actual executiu del PSOE, que són Joan Clos i Carme Chacón.

que voldria segregat Catalunya d'Espanya i homogeneïtzar-la en una realitat més petita».

cionalisme espanyol –i aquí va marcar distàncies amb CiU però també amb ERC– «la del nacionalisme català,

que voldria segregat Catalunya d'Espanya i homogeneïtzar-la en una realitat més petita».

una ampliació interna d'Europa. Encara es veu com una separació d'Espanya que és tan impossible com la separació de França o de qualsevol altre país de la UE. La independència de Catalunya avui ens la podem representar com el poder sobirà de decidir quin és el nostre model d'integració a Europa sense passar per Madrid i al costat de França, Portugal o Espanya. És a dir, l'independentisme català és federalisme europeu: sobirania compartida des del dret a decidir.

opinió | ENRIC MARÍN I OTTO

## Federalisme i sobiranisme

El debat polític està tan marcat per la conjuntura electoral i els moviments tàctics que tot sovint l'arbre amaga el bosc. En plena crisi de creixement, Catalunya viu amb renovada incomoditat el trànsit a la globalització. La falta de poder polític, econòmic i cultural hipoteca de manera greu tot projecte nacional. Davant d'aquesta percepció, es formulen tres respostes: autonomisme, federalisme i independentisme. L'autonomisme ja ha estat desautoritzat per la

política espanyola que ha decidit no sortir del «café per a tothom». L'autonomisme estricte té molt poc crèdit a Catalunya: ja només el PP manté adscripció d'una manera inequívoca i a la baixa. El plantejament de renovació del catalanisme formulat per Mas no deixa de ser una aproximació ambigua al sobiranisme; un intent de connectar amb els moviments de fons del país. Pel que fa al federalisme, hi ha dos problemes de base. El primer, que mai no ha estat formulat d'una manera específica.

És un rètol sense contingut més enllà del compliment de l'Estatut. Però és ben sabut que no hi ha horitzó federal sense reforma constitucional. I la voluntat federalista a Espanya és imperceptible, inexistent. Ni simètric, ni asimètric, ni rodó, ni quadrat. Res. El darrer intent d'avançar cap una Espanya federal fou el del president Maragall. La resposta del PP i del PSOE ha estat clara, rotunda i, aparentment, irreversible. Hi ha, finament, l'opció independentista, normalment presenta-

da com a extremista, encara que és àmpliament majoritària als països que ja tenen estat. No són independentistes Aznar, Zapatero, Sarkozy o Bush? No es pot negar que, malgrat tot, el sentiment independentista creix de manera sostinguda, però encara és minoritari. I, de fet, no podrà ser majoritari mentre sigui identificat amb el separatisme tradicional o amb una reivindicació de base ètnica més que cívica. En l'imaginari col·lectiu encara no és veu la independència de Catalunya com

una ampliació interna d'Europa. Encara es veu com una separació d'Espanya que és tan impossible com la separació de França o de qualsevol altre país de la UE. La independència de Catalunya avui ens la podem representar com el poder sobirà de decidir quin és el nostre model d'integració a Europa sense passar per Madrid i al costat de França, Portugal o Espanya. És a dir, l'independentisme català és federalisme europeu: sobirania compartida des del dret a decidir.